

Valerie Hegarty "Ruined Paintings"

Text by Lucila Vilela

Valerie Hegarty builds to destroy. Her process involves copying recognized paintings and then attacking them, forging ruins; As if the canvas, eaten away, ragged, had been abandoned, over the years, in an external environment, subject to the wear and tear of nature. They are canvases that appear corroded in the walls of museums, spaces and galleries, places destined to the preservation and contemplation of works of art, creating a contradiction that causes estrangement. Absorbing the notion of tradition in the history of art, Hegarty

appropriates, through copying, iconic images, paintings considered "masterpieces" of American art. A look that starts from the current reality, evokes issues that appear within a thought of aesthetic categories, bringing a contemporary reflection from the notion of disaster.

Valerie Hegarty construye para destruir. Su proceso conlleva copiar reconocidas pinturas para después atacarlas, forjando ruinas; como si el lienzo, carcomido, harapiento, hubiese sido abandonado, a lo largo de los años, en un ambiente externo, sometiéndose a los desgastes de la naturaleza. Son lienzos que aparecen corroídos en las paredes de museos, espacios y galerías, lugares destinados a la preservación y contemplación de obras de arte; creando una contradicción que causa extrañamiento. Absorbiendo la noción de tradición en la historia del arte, Hegarty se apropiá, a través de la copia, de imágenes icónicas, pinturas consideradas "obras maestras" del arte americano. Una mirada que partiendo de la realidad actual, evoca cuestiones que aparecen dentro de un pensamiento de categorías estéticas, trayendo una reflexión contemporánea a partir de la noción de desastre.

Valerie Hegarty costruisce per distruggere. Il suo processo di lavoro si basa sul copiare dipinti riconosciuti per poi attaccarli, plasmando rovine; come se la tela tarlata, sciupata, fosse stata abbandonata, durante gli anni, in un ambiente esterno, soggetta all'usura della natura. Sono tele che sembrano corrose sui muri dei musei, gallerie e spazi, luoghi destinati alla conservazione e contemplazione delle opere d'arte; creando una contraddizione che causa un senso di stranezza. Assorbendo il concetto di tradizione nella storia dell'arte, Hegarty si appropria, attraverso la copia, di immagini iconiche, dipinti considerati "capolavori" dell'arte americana. Uno sguardo che, dalla realtà attuale, evoca temi che compaiono all'interno di un pensiero sulle categorie estetiche, portando una riflessione contemporanea alla nozione di disastro.

Valerie Hegarty constrói para destruir. Seu processo envolve copiar reconhecidas pinturas para depois atacar, forjando ruinas; como se a tela, carcomida, esfarrapada, tivesse sido abandonada, ao longo de anos, em um ambiente externo, submetendo-se aos desgastes da natureza. São quadros que aparecem corroídos nas paredes de museus, espaços e galerias, lugares destinados à preservação e contemplação de obras de arte; criando uma contradição que causa estranhamento. Absorvendo a noção de tradição na história da arte, Hegarty apropria-se, através da cópia, de imagens icônicas, pinturas consideradas "obras-primas" da arte americana. Um olhar que parte da realidade atual, evoca questões que aparecem dentro de um pensamento de categorias estéticas, trazendo uma reflexão contemporânea a partir da noção de desastre.

Η Valerie Hegarty χτίζει για να καταστρέψει. Η διαδικασία της περιλαμβάνει την αντιγραφή αναγνωρισμένων έργων ζωγραφικής και στη συνέχεια την επίθεση, τη σφυρηλάτηση των ερειπίων. Είναι σαν ο καμβάς, σκοροφαγωμένος, κουρελιασμένος, να είχε εγκαταλειφθεί, για χρόνια, σε ένα εξωτερικό περιβάλλον, στο έλεος της φθοράς της φύσης. Πρόκειται για καμβάδες που εμφανίζονται διαβρωμένοι στους τοίχους των μουσείων, των αιθουσών τέχνης και των γκαλερί, χώρων που προορίζονται για τη συντήρηση και την παρατήρηση έργων τέχνης, δημιουργώντας μια αντίφαση που προκαλεί αποξένωση. Απορρίπτοντας την έννοια της παράδοσης στην ιστορία της τέχνης, η Hegarty παραδίδει, μέσω της αντιγραφής, εικονικές εικόνες, πίνακες που θεωρούνται "αριστουργήματα" της αμερικανικής τέχνης. Μια ματιά που ξεκινά από την τρέχουσα πραγματικότητα, προκαλεί θέματα που εμφανίζονται μέσα σε μια σκέψη των αισθητικών κατηγοριών, προξενώντας μια σύγχρονη σκέψη από την έννοια της καταστροφής.